

Skane
Frorta
L. Rosen

Mynd. av K. Hagberg
Ber. av J. Rosen

2468

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sägen

Sägen

På en gård i Ollarps by i Esphults socken fanns det sex barn - tre söner och tre döttrar. En kringvandrare--- det var på den danska tiden , som detta tilldrog sig - spådde, att sönerna skulle döda sina systrar. Föräldrarna, som voro rika, blevo förskräckta och skickade sönerna till utlandet för att om möjligt förhindra att spådomen gick i uppfyllelse.

Men sönerna växte upp och såsmåningom fingo de reda

2

2468

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNERARKIV

2

på, att deras vagga stått i Skåne och de beslöto då
att återvända och uppsöka sitt fädernehem. Själva jul-
morgon kommo de i närheten av Ollarp, och de mötte på
vägen tre töser, som voro på väg till kyrkan. Männén
dödade flickorna och frånrövade dem ~~XXXX~~ deras kläder
och smycken. Men ~~XXX~~ på det ställe där flickorna dödats
sprungo trenne källor upp.

Bröderna fortsatte sin färd utan att veta att det
var deras egna systrar de dödat, och när de kommit till
en plats, som heter Dokurp^x, steg den yngste upp på en
stor sten och ~~XXXX~~ fick då syn på en gård. Han sade:

x = Dursberg?
i Asphulten
ll

3
2468

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3.

"Om det är min faders gård, som ligger därborta, så må denna sten rämma i trenne stycken, så att jag står på den minsta delen!" Detta skedde också. Männen begåvo sig då till gården. När de kommodit voro endast de gamla hemma - de andra voro i kyrkan. Bröderna begärde att få litet mat och lovade riklig vedergäldning i stället. Sedan de ätit togo de fram kläderna och smyckena, som de tagit från systrarna, och modern, som trodde , att de voro snapphanar, gick efter fadern, som var ute och fordrade kreaturen. Denne smög sig in med en bössa och sköt genast två av männen, och sedan begynte en envig mellan fadern och ^{den brude}sonen. Härunder fick

4

4

2468

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

han veta , att det var hans egna söner och att spådomen alltså gått i fullbordan. Även den tredje sonen blev dödad av den gamle. Men sedan gick han till brunnen och sköt sig själv.

Det kom sedan nytt folk till gården, men där blev ingen ro, förrän de satte upp ett stort träkors. Jag har själv sett det.

En gång har det dock spökat där sedan dess. En juldag ville inte hästen gå ut genom porten. Bonden slog hästen och försökte att få den att gå genom porten. Slutligen gick det, men då bar det av i en sådan hiskelig fart,

5 2468

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5

att bonden sade, att han aldrig förr ^{ridit/} ~~akt~~ så fort. Så nog var det något skit med i spelet.

En gång, när golvet lades om i stugan, lät ägaren smida ett järnkors och lägga vid det ställe, där sängen stod. När stugan sedan revs tog en dräng korset och bar det bort till skrothögen, men han blev så sjuk, att han måste gå till sängs.

En länsman, som hette Vannholm, satte upp ett kar vid den ena av de tre källorna. En vaktepåg skulle varje kväll hämta nattvatten åt länsmannen från den källan. En kväll tyckte pågen att det var besvärligt att gå ända till källan och han tog istället vattnet hos smeden. Men den natten drack länsmannen ej något av vattnet och på morgonen fick sig pågen en uppsträckning.